

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Αλίμονο σ' εκείνους που σπέρνουν την διχόνοια στην Μονή του Σινά»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στο πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Βόλου, χοροστάτησε κατά τον Μέγα Πανηγυρικό Εσπερινό της Μεγάλης Δεσποτικής εορτής, ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος [κ. Ιγνάτιος](#). Παρέστησαν η Βουλευτής Μαγνησίας κ. Ζέτα Μακρή, εκπρόσωποι των Στρατιωτικών, Λιμενικών, Πυροσβεστικών Αρχών και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και μέγα πλήθος πιστών. Στο κατάμεστο από πιστούς προαύλιο του Ναού τελέστηκε η εόρτιος αρτοκλασία και ο Σεβ. Ποιμενάρχης κήρυξε τον Θείο Λόγο.

Ο κ. Ιγνάτιος αναφέρθηκε στην ιστορικότητα του γεγονότος της Θείας Μεταμορφώσεως, που περιγράφεται από τους ιερούς Ευαγγελιστές, στην διάρκεια

του οποίου αποκαλύφθηκε η Θεϊκή φύση του Κυρίου και οι μαθητές έλαβαν θάρρος και δύναμη ενόψει του Θείου Πάθους. Παίρνοντας αφορμή από τα Παλαιοδιαθηκικά αναγνώσματα της εορτής, που αναφέρονται στη παράδοση του Νόμου στον Μωυσή στο όρος Σινά, κάλεσε όλους σε προσευχή για ιστορικό [Μοναστήρι της Αγίας Αικατερίνης του Θεοβαδίστου Όρους](#), το οποίο διέρχεται περίοδο ισχυρής δοκιμασίας. «Το Μοναστήρι», τόνισε ο Σεβασμιώτατος, «στέκεται όρθιο αιώνες τώρα, κρατώντας ζωντανή την παράδοση της Ορθοδοξίας, του Βυζαντίου και του Ελληνισμού. Γι' αυτό, ουδέποτε πρέπει οι Έλληνες να αποποιηθούμε την ευθύνη μας, να παραμείνει ζωντανό, παρ' όλες τις αντιξοότητες. Πιστεύουμε ότι η συνεργασία θα φέρει αποτέλεσμα. Η διχόνοια είναι ο κίνδυνος και αλίμονο σ' αυτούς που σπέρνουν την διχόνοια».

Ακολούθως, μίλησε για τον τρόπο που εμφανίστηκε ο Θεός στον Προφήτη Ηλία, σύμφωνα με άλλο ανάγνωσμα της εορτής, «όχι ως βροντή και αστραπή ή φωτιά, αλλ' ως αύρα λεπτή. Όποιος νομίζει ότι υπερασπίζεται τον Θεό με βροντές, με σεισμούς και καταποντισμούς, δεν είναι του Θεού. Όποιος θέλει να μιλήσει για τον Θεό, ας κρατήσει την ταπείνωση και την πραότητα, την ηρεμία και την ησυχία».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο κ. Ιγνάτιος αναφέρθηκε στην επιλογή των τριών Μαθητών, για να γίνουν μάρτυρες της Μεταμορφώσεως: «Ο καθένας τους είχε μια ξεχωριστή αρετή. Ο Πέτρος ήταν ομολογητής της πίστεως, ο πρώτος που ομολόγησε τον Κύριο, ως Υιό και Λόγο του Θεού. Αυτή η πίστη πρέπει να διακρίνει όλους μας, ως ακλόνητη εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού... Ο Ιωάννης ήταν ο Μαθητής της αγάπης. Άφησε την καρδιά του ελεύθερη και βρήκε τον Ηγαπημένο. Αν αυτό καταφέρουμε κι εμείς, θα μπορούμε να αγαπούμε και κάθε άνθρωπο ως ζωντανή εικόνα του Θεού. Ο Ιάκωβος ήταν ο Μαθητής της ευθύτητας, της αλήθειας. Δεν φόρεσε ποτέ την μάσκα του ευσεβισμού. Μακάρι ν' αποκτήσουμε όλοι την ευθύτητά του, για να μπορούμε να εμπιστευόμαστε και να μας εμπιστεύονται. Οι αρετές αυτές είναι το κλειδί για να βιώσουμε την δόξα του Θαβώρ και να γευθούμε Παράδεισο...».

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος παρατήρησε ότι «ο Κύριος, μετά την Μεταμόρφωσή του, κατέβηκε πάλι στον κόσμο, συνάντησε έναν πατέρα και το άρρωστο παιδί του και το θεράπευσε. Εισήλθε και πάλι στην ανθρώπινη πραγματικότητα. Δεν την αποφεύγει, αλλά μας καλεί να την διακονήσουμε, να την θεραπεύσουμε, να εργαστούμε για την πίστη και να κρατήσουμε ζωντανή την ενότητα των ανθρώπων, με ελπίδα και αγάπη. Αυτό είναι το έργο όλων μας, Κληρικών και λαϊκών μέσα στην Εκκλησία».

